FOTBAL

Despre Dinamo Bacău cu Constantin Teașcă

Zilele trecute ne-a vizitat la redacție antrenorul CONSTANTIN TEAȘCĂ. Aflăm cîteva amănunte interesante legate de echipa pe care o pregătește, amănunte pe care le redăm în rîndurile de mai jos.

— *Ce se întîmplă cu Dinamo Bacău ?*

— Lucrez cu această echipă de un an și jumătate, avînd ca obiectiv revenirea în categoria A. Venind la Bacău am sperat că toți jucătorii mă vor înțelege. Dar, nu a fost chiar așa... În lotul nostru existau jucători ca Bucur, Gram, Unguroiu, Publik, Cincu etc, cu care, din cauza vieții nesportive, a dezinteresului în pregătire, vîrstei înaintate, concepției greșite „de-aș vedea locurile pierdute" prin promovarea echipei în „A", nu am reușit să obținem rezultatele dorite.

— *Și ce măsuri ați luat ?*

— Mai întîi, am renunțat la acești jucători și am promovat o serie de tineri cu posibilități. Schimbarea n-a dat roade imediat, fiindcă noii promovați au împrumutat din obiceiurile celor vechi și, deși media de vîrstă a lotului este doar de 21 de ani, unii dintre ei sînt deja „îmbătrîniți".

— *Totuși, Dinamo Bacău este apreciată ca o formație care practică un fotbal de calitate, iar în campionatul categoriei B, seria întîi, ocupă locul 3, la un punct de lider. Cum ați reușit aceasta ?*

— Sensul întregii mele activități, ca antrenor, este crearea unei echipe care să practice un fotbal de calitate. Pentru realizarea acestui deziderat, am restructurat complet programul de pregătire, nemaipierzînd timp cu antrenamente plictisitoare, de durată mare, specifice începătorilor, ci am încercat să învăț echipa să „joace" fotbal. Acum, jucătorii știu principiile jocului, cunosc mijloacele și se străduiesc să le aplice. La Dinamo Bacău se promovează ideea : joc, joc și iarăși joc. Invață jocul, jucîndu-l și nu... jucîndu-te — ca să mă exprim printr-un... joc de cuvinte.

...interviuri...interviuri...interviuri...

— *Cum s-au comportat jucătorii pe posturi ?*

— În funcție de sarcinile avute, aș remarca pe Ghiță, Kiss, Panait, Vătafu, Nedelcu, Băluță.

— *Care a fost evoluția în jocurile „cheie" din actualul campionat ?*

— Două dintre ele le-am pierdut (1—5 cu Politehnica București și 0—1 cu Siderurgistul Galați), cîștigînd o singură partidă în deplasare, la Chimia Suceava cu 2—0.

— *Care sînt după părerea dv. principalele pretendente la promovarea în categoria A din seria I ?*

— Toate echipele de pe primele șapte locuri ale clasamentului au șanse. Nu lipsim nici noi, mai ales că în retur vom susține șapte partide acasă, printre care și acelea cu principalii noștri contracandidați : Chimia Suceava, Politehnica București și Siderurgistul Galați.

— *Ce v-ați propus să faceți în actuala etapă de pregătire ?*

— În prima parte accentul a căzut pe o pregătire fizică complexă, lucrîndu-se pentru îmbunătățirea rezistenței specifice. Apoi, intenționăm să susținem 7—8 meciuri, dacă timpul va permite. Aceasta ar rezolva problema îmbunătățirii jocului de ansamblu al echipei.

GHEORGHE CIORANU

Cinci minute cu Ivăncescu

La Brașov, dimineața, minus 22 grade. Pe Ivăncescu abia-l descopăr sub gulerul ridicat al paltonului.

— *Avem meci de antrenament, îmi spune.*

— *Te însoțesc o bucată de drum...*

După cîțiva pași, discuția se animă. Evident, e vorba de „neplăcutul" loc pe care-l ocupă echipa brașoveană la finele primei părți a campionatului.

— *Care crezi că-i cauza ? — întreb.*

Interlocutorul se gîndește cîteva clipe.

— *E vorba de mai multe cauze și nu de una singură !*

— *Spune-mi-le atunci pe primele trei, în ordinea importanței, glumesc eu.*

— *Prima : lipsa de „concurență"...*

— *?*

— *Da ! În echipă au existat titulari care știau că nu au cu cine să fie schimbați. Nemaisimțind „stimulentul" de pe banca rezervelor, aceștia și-au cam neglijat pregătirea.*

— *La cine te referi, mai exact ?*

— *Poate că la Pilcă — portarul nostru — rămas solitar o bună bucată de vreme — poate la ...Ivăncescu, poate... Cred că două exemple sînt suficiente.*

— *Atunci să trecem la a doua cauză.*

— *A doua : lipsa de forță în joc, poate că o anumită monotonie. Trebuie să recunoști că „Steagul" — cu orice scor ar pierde — nu lasă niciodată impresia că joacă slab...*

— *Un fel de a zice...*

— *Paradoxul acesta este, cred eu, datorat execuțiilor tehnice corecte pe care le practică toți jucătorii echipei noastre. Echipa însă pierde (mai bine zis „a pierdut" !) pentru că nu știe să forțeze și — cum spuneam — joacă monoton.*

— *Și a treia cauză ?*

— *A treia, știu și eu, poate că lipsa unor jucători ca David care știa perfect de bine să „agite" jocul echipei. La aceste carențe, aș mai adăuga abuzurile de dribling ale lui Necula și — mai departe — jocul cam lent al lui Gane, poate și faptul că adesea Selimesi rămîne izolat pe extremă, ceilalți înaintași jucînd mai mult pe centru.*

— *Și, ce-i de făcut ?*

— *Evident, să ne antrenăm ! Lecțiile sînt variate, cu o durată între 60—100 minute, accentul fiind pus pe perfecționarea loviturilor scurte fără pendulare, a loviturilor cu efect, pe protejarea mingei, pe demarcări executate în maximum de viteză. Și pe jocuri-școală. Ca cel de azi cu Măgura Codlei.*

— *Dar cu problema „stimulentului" de pe banca rezervelor, cum rămîne?*

— *Se preconizează promovarea unor jucători noi, băieți tineri care vor avea menirea să-i „alarmeze" pe așa-zișii titulari de drept, de pînă acum. Unul dintre acești jucători ar fi Ioniță de la Sibiu (22 ani) și... un alt David... de 20 de ani.*

Discuția s-a terminat. Ivăncescu m-a părăsit, grăbindu-se spre stadion.

MIHAI TODEA

Meciuri amicale în Capitală

RAPID — POLITEHNICA 3-2 (0-2)

Continuîndu-și pregătirile, Rapid a susținut joi după amiază un nou meci amical. De data aceasta giuleștenii au avut ca partener formația Politehnica București, din categoria B, pe care au întrecut-o cu scorul de 3—2 (0—2). Terenul acoperit cu un strat de zăpadă a îngreuiat misiunea jucătorilor. La capătul celor 90 de minute de joc antrenorii celor două formații au putut fi mulțumiți de faptul că majoritatea jucătorilor au dat dovadă de o bună pregătire fizică. În rest, este prematur să tragem anumite concluzii... Au marcat: Craus, Dinu și Georgescu pentru Rapid, Ciornoavă și Unguroiu pentru studenți.

Trage Craus !

RAPID : Andrei (Răducanu) — Costea, Motroc, Dan, Greavu (Marinescu) — Dinu, Jamaischi — Lungu, Craus, Georgescu, Codreanu.

POLITEHNICA : Rămureanu (Manta) — Urseanu (Gitejan), Grecea, Cicu (Urseanu), Rădulescu (N. Stanciu) — Angelescu (Cicu), Sirbu (Halagian) — Lucescu (G. Stanciu), Unguroiu (Vasilescu), Păiș (Pigulea), Ciornoavă (Lucescu).

Steaua — Metalurgistul București 5-2 (2-1)

Steaua a întîlnit joi, pe baza sportivă Ghencea, formația de categoria B, Metalurgistul. Partida s-a încheiat cu scorul de 5—2 (2—1) prin golurile marcate de Voinea (2), Micu, Constantin, S. Avram și, respectiv, Floruț și Baboe. Steaua a aliniat următoarea formație : *Suciu (Haidu) — Petescu, Hălmăgeanu, Jenei, Chiru — Negrea, D. Popescu — S. Avram, Constantin, Voinea, Micu.*

Reprezentativa olimpică învingătoare în Ecuador

GUAYAQUIL 26 (Agerpres). Corespondență specială : În cel de al doilea meci al turneului pe care-l întreprinde în Ecuador, echipa olimpică de fotbal a României a întîlnit la Guayaquil pe vicecampioana țării, formația „Emelec". Fotbaliștii români au dominat mai mult, repurtînd victoria cu scorul de 2—1 (1—0). Scorul a fost deschis în minutul 5 de *Moldoveanu*, care a șutat puternic făcînd inutilă intervenția spectaculoasă a portarului Ordennana. În minutul 50 *Năsturescu* a înscris din marginea careului de 16 m. Gazdele au redus din handicap 9 minute mai tîrziu în urma unei acțiuni a lui *Bolanos*. Au jucat următoarele formații :

România (echipa olimpică) : Constantinescu, Lupescu, Boc, Dumitru Nicolaie, Deleanu, Năftănăilă, Libardi, Năsturescu, Frățilă, Ionescu, Moldoveanu.

Emelec : Ordennana, Quijano, Mariduena, Chalen, Mina, Pineda, Valdez, Delgado, Bolanos, Merizalde, Echeverria.

Duminică la Guayaquil, echipa olimpică a României întîlnește formația „Barcelona", campioana țării.

PRONO SPORT 1X2

.A 8 FEBRUARIE PRIMUL CONCURS SPECIAL PRONOEXPRES AL ANULUI DUPĂ O NOUĂ FORMULĂ !

La 8 februarie 1967, LOTO-PRONOSPORT organizează primul concurs special PRONOEXPRES, după o nouă formulă.

La acest concurs se vor efectua extrageri duble pentru premiile obișnuite în bani (de 6 + 2 și respectiv 5 numere din 49).

4 extrageri a cîte 7 numere din 49, pentru premiile suplimentare.

În total : 6 extrageri = 44 numere.

Se atribuie : premii în bani, 10 autoturisme (1 „FIAT 1300", 1 „RENAULT 10 MAJOR", 1 „MOSKVICI 408", 2 „WARTBURG LUX 312/1", „WARTBURG 312" și 3 „TRABANT 601"), excursii „NOPȚILE ALBE" LENINGRAD), premii în obiecte ș.a.

Cu o variantă de 6 lei se participă la toate cele 6 extrageri.

Se introduce participarea pe buletine jucate 50%.

Pentru prima oară, cîștiguri cu din 8 pentru variantele participante la extragerea a II-a.

Extragerile duble pentru premiile obișnuite în bani, participarea diferențiată cu două taxe de participare 3 lei și 6 lei), buletinele jucate 50%, precum și cîștigurile cu 3 din , rămîn în continuare valabile la toate concursurile obișnuite PRONOEXPRES (în mod experimental).

Marți 7 februarie, ultima zi de depunere a buletinelor.

• Tragerea LOTO de azi va avea loc la București, în sala din strada oamnei nr. 2, cu începere de la ora 18.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.

Tehnica individuală — o problemă personală

Discuții

De partea cui se află răspunderile privind tehnica individuală : a jucătorului sau a antrenorului ? Sau, ei răspund împreună de soluționarea acestei probleme — condiție *sine qua non* pentru creșterea valorii specifice și generale a fotbalului nostru.

Iată o întrebare care, la prima vedere, pare gratuită. De altfel, punînd-o unui număr de 100 de persoane (50 de antrenori și 50 de jucători), răspunsul a fost — unanim — cel presupus : *„Desigur, de partea jucătorului, fiind problema sa personală. Antrenorul are datoria de a atrage atenția „elevului" său asupra deprinderilor însușite greșit și, mai ales, de a-l dirija pe jucător — în cadrul lecțiilor de antrenament — să-și perfecționeze acele procedee tehnice necesare aplicării ideii tactice în care acționează echipa din care face parte".* (Bineînțeles, toate acestea se referă la jucătorii de categoria A).

Dacă lucrurile stau astfel, ce rost are întrebarea ? Din păcate, punerea ei este justificată de o anume mentalitate existentă în fotbalul nostru. Antrenorii cred în ceea ce spun și-și pun în practică declarațiile. Jucătorii, însă, se mențin la nivelul vorbelor goale, al angajamentelor formale. Răspunderea personală a jucătorului pentru pregătirea sa... individuală a suferit un transfer nefiresc, devenind o problemă a echipei, a conducerii tehnice, a secției din care face parte. În practică, lucrurile se petrec cam așa : jucătorii își cunosc (mai bine ca oricine) deficiențele pe care le au. Sînt criticați pentru ele : verbal sau în presă. Replica ? La orele de pregătire colectivă încearcă să rezolve lacunele semnalate. Pot fi soluționate aceste lucruri în orele de pregătire colectivă? La această întrebare există un singur răspuns: NU ! Iată de altfel un argument concret. Asistînd la un joc de antrenament al dinamoviștilor bucureșteni, am fost martorul unor ratări succesive ale lui Haidu. Faptul nu era inedit, dar explicația dată de antrenorul Angelo Niculescu mi s-a părut interesantă prin prisma rîndurilor de față : *Haidu nu știe să tragă la poartă. O dată, am discutat cu el, întrebîndu-l cînd și-a dat seama că are această lacună în tehnica sa individuală și dacă a făcut ceva — personal — pentru remedierea ei. Mi-a răspuns că a observat acest lucru prin anul 1962, dar că, în afara orelor de antrenament cu echipa, n-a făcut cine știe ce, deoarece viteza sa de deplasare, driblingul, i-au îngăduit să-și depășească adversarii și să tragă mai „liniștit" la poartă. De fapt, problema a rămas nerezolvată. După cum știți, productivitatea lui Haidu în ce privește golul este foarte scăzută : cîteva, marcate într-un sezon sau chiar într-un an. Și astfel, Haidu nu s-a realizat ca jucător pe măsura talentului și a posibilităților sale".*

Perfect de acord, declarația antrenorului Angelo Niculescu atingînd și un alt aspect al problemei : *responsabilitatea față de talent.* Talentul mărește obligația de a munci pentru însușirea celor mai noi procedee tehnice, pentru finisarea lor spre limitele desăvîrșirii. Este o problemă asupra căreia trebuie să ne concentrăm cu osebire atenția. Rămînerea la nivelul calităților native, al talentului, înseamnă de fapt rămînerea la nivelul diletantismului. Se spune, nu fără îndreptățire, că fotbalul nostru nu duce lipsă de talente, dar că acestea nu se realizează totdeauna, se pierd pe drum sau cînd împlinesc 26 de ani, devin „vedete" în cine știe ce orășel din țară.

Haidu face parte dintr-o generație care ne-a dat multe speranțe. Să amintim aici pe Petescu, Răcelescu, Pavlovici, Voinea, Sorin Avram, Pal și alții care nu au dat nici pe departe ceea ce s-a așteptat de la ei. Și aceasta în ciuda condițiilor optime care le-au fost create. Ne face impresia că una dintre cauzele rămînerii lor la un anumit plafon este tocmai această lipsă de răspundere personală față de sportul preferat. Petescu nu știe să lovească balonul cu piciorul stîng. Răcelescu are deficiența de acroșaj. Sorin Avram nu stăpînește procedeele tehnice fundamentale ale înaintașului... Cine și cînd trebuie să se ocupe de rezolvarea acestor probleme ? Desigur, ei înșiși. În cadrul orelor de pregătire colectivă, exercițiile (chiar cele de tras la poartă sau ale apărătorilor), sînt concepute de antrenori în spiritul concepției în care joacă echipele, al obiectivelor și sarcinilor mai apropiate, sau mai îndepărtate ale acestora. Și, atunci ? Atunci, remedierea deficiențelor tehnice trebuie să se facă de către fiecare, în afara acestor antrenamente.

TEHNICA INDIVIDUALĂ ESTE O PROBLEMĂ PERSONALĂ A JUCĂTORULUI DIN PRIMA CATEGORIE !

VALENTIN PĂUNESCU